

Titel: Kapitel IV.

Citation: "Kapitel IV.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r01-shoot-chptrd1e13258/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

viser at fremføre, medmindre Bestemmelsen er i Strid med Loven;

- 3) Procesledende Beslutninger om Adskillelse og Forening af Straffesager, om Rækkefølgen af de enkelte Dele af Forhandlingen, forsaavidt Loven ikke indeholder Bestemmelser herom, samt om Udsættelser og Fristforlængelser.

§ 418.

Imod andre Kjendelser og Beslutninger af den dømmende Ret end de i §§ 416 1ste Stykke og 417 ommeldte kan der iværksettes Beføring henholdsvis til Højesteret eller Landretten, hvorved §§ 409 og 412 finde tilsvarende Anvendelse.

§ 419.

Naar Beføring finder Sted mod den dømmende Rets Kjendelser og Beslutninger, finde iøvrigt Reglerne i dette Kapitels I. Anvendelse med fornødne Bempelser.

Kapitel IV.

Om Gjenoptagelse af en Straffesag.

§ 420.

Har Statsanklageren eller Politimesteren henlagt en Sag, i hvilken endnu ingen bestemt Person var sigtet, kan han til enhver Tid gjenoptage Sagen, forsaavidt Bestemmelserne om Straffskylds Forældelse ej maatte være til Hinder.

§ 421.

Har en bestemt Person været sigtet, men paa Grund af manglende Paataleret Forfølgningen er strafalden eller nægtet Fremme, eller Fristindelsesdom af nævnte Grund er affagt, kan Sagen med ham gjenoptages af eller paa Begjæring af rette Vedkommende efter Lovens almindelige Regler.

§ 422.

Strafaltes eller Forfølgningen mod en Person, uden at Dom bliver affagt, eller nægtes der ved Retskjendelsen Forfølgningen

Fremme som ugrundet, kan Sagen mod den Sigtede kun gjenoptages, naar nye Kjendgjerninger eller Beviser af Bøgt fremkomme mod ham. Dog er Underfogedesdommerens Kjendelse i Henhold til § 229 ikke til Hinder for, at Sagen indbringes for den dommende Ret, naar det sker inden Besværgsfristens Udløb (§ 409).

Om den nysangivne Betingelse er tilstede, afsjor overensstemmende med Lovens almindelige Regler den Ret, for hvilken Sagen anhangsgjøres.

§ 423.

Er den Sigtede ved Dom frekfinden af anden Grund end den i § 421 nævnte, kan den Paataleberettigede anbrage paa ny Foretagelse af Sagen:

- 1) naar det maa antages, at Friksindelsen er hidført ved urigtige under Sagen afgivne Forklaringer eller Erklaringer af Vidner eller Synsmænd eller ved falske eller forfalskede under Sagen benyttede Dokumenter eller ved et saadant Forhold af Statsanklageren, en Dommer eller Rævning, som ommeldes i Straffelovens §§ 120, 123, 124, 125, 131, 133, 134 eller 141;
- 2) naar nye Kjendgjerninger eller Beviser komme for Dagen, som enten for sig alene eller i Forbindelse med det tidligere Fremkomne ere egnede til at begrunde Domsfaldelse eller at fjerne Friksindelsesgrunden.

§ 424.

Den, som er domsfaldt under en Straffesag, kan anbrage paa ny Foretagelse af Sagen,

- 1) naar det maa antages, at Omstændigheder af den i § 423 Nr. 1 nævnte Art, ifr. ogsaa Straffelovens § 126, eller lignende pligtstridigt Forhold af den bestilte Forvoarer har bidraget til Sagens Udfald,
- 2) naar Kjendgjerninger eller Beviser, som ikke ere komne frem under den tidligere Sag, forebringes, og det stjønes, at de

enten alene eller i Forbindelse med tidligere førte Beviser ere egnede til at begrunde Fristidelse.

3) naar to eller flere Personer ved forskellige Domme ere dømt for den samme Handling, og det ved at sammenholde Dommene med Nødvendighed fremgaar, at en eller nogle af de Paagjældende ere udflygtige.

§ 425.

Foruden den Domsældte selv er ogsaa hans Børge berettiget til at andrage paa ny Foretagelse af Sagen i Henhold til § 424. Ungaar Domsældtes en i den offentlige Mening værende Handling, ere efter den Domsældtes Død hans Ægtefælle, Forældre Børn eller Søstende berettigede til saadant Andragende.

Komme Kjendsgjerninger eller Beviser, som skjøndes at give den Siglede eller Andre paa hans Vegne Høje til at andrage paa Sagens Gjenoptagelse, til Rettens eller Statsanklagerens Kundskab, bør de derom underrette den Paagjældende.

§ 426.

Naar de i §§ 423 og 424 angivne Betingelser ere tilfælde, kan Sagens Gjenoptagelse ogsaa bevilges, hvor Spørgsmaalet er om Anvendelse af en strengere eller mildere Straffebestemmelse eller om Balget af en højere eller lavere Straf indenfor den samme Strafferammes Grænser, dog i begge Tilfælde kun, naar det kan forudsæes, at Gjenoptagelsen vil føre til en væsentlig strengere eller mildere Dom.

§ 427.

Andragende om Sagens Gjenoptagelse i Henhold til §§ 423—426 er udelukket ved de af Underretten afsagte Domme.

Det kan ikke fremsættes i den Frist, i hvilken Paanaale i Medfør af Lovens staar aaben, eller saalænge Afgjørelse af en stedfunden Paanaale ikke har fundet Sted.

At Straffen er udstaet, er ikke til Hindrer for Gjenoptagelsen.

§ 428.

Andragende om Sagens Gjenoptagelse rettes til Højesteret, naar denne som Følge af Paaanke har affagt Dommen (§ 393), samt naar Andragendet finder Sted i Genhold til § 424 Nr. 3. I andre Tilfælde rettes Andragende til den Landsret, der har affagt Dommen i første Instans eller som Følge af Paaanke.

Andragendet, der indgives skriftlig til Rettens Formand, maa angive de Kjendsgjeringer eller Besjfer, paa hvilke det stottes. Et Andragendet støttet paa nogen af de i § 423 Nr. 1 eller § 424 Nr. 1 nævnte Grunde, maa det ledsages af Udskrift af en med Hensyn hertil affagt Straffedom eller, hvis en saadan ikke er affagt, med Oplysning om Grunden hertil. Udskrift af den tidligere Dom i Sagen eller af de flere uforenelige Domme her vedlægges.

§ 429.

Finder Retten sig ifølge, hvad der indeholdes i Andragendet og Sagens Aktstykker, hvilke om fornødent fordres indsendte, tilstrækkelig overbevist om, at ny Foretagelse af Sagen bør nægtes, kan den ved Kjendelse strax afvise Andragendet.

Findes der ikke Grund til saadan Afvisning, tilstiller Rettens Formand Modparten en Gjenpart af Andragendet med Bilag; denne har i Løbet af en Uge fra Modtagelsen Afgang til at fremkomme med en Modetklæring.

§ 430.

Har Statsanklageren erklæret sig for Bevilligelsen af et fra den Domsfældtes Side indgivet Andragende, og Retten efter det Oplyste finder samme tilstrækkelig begrundet, kan den strax tage det til Følge (jfr. § 432).

Udenfor dette Tilfælde finder en mundtlig Forhandling Sted angaaende Spørgsmaalet, om det fremkomne Andragende bør bevilliges.

§ 431.

Finder Retten det nødvendigt, før end Afgjørelse træffes, at Sagen yderligere oplyses, kan den efter Omstændighederne anordne saa-

vel Forunderfølgelse som enkelte Undersøgelses-
 handlinger foretagne af Undersøgelsesdomme-
 ren, saa og isørigt indhente fornødne Op-
 lysninger. Er Andragendet støttet paa nogen
 af de i § 423 Nr. 1 eller § 424 Nr. 1
 nævnte Grunde, men en i den Anledning
 begyndt Straffesag endnu ikke er bragt til
 Ende, udsættes Forhandlingen og Afgjørelsen,
 om fornødent, indtil dette Tidspunkt.

§ 432.

Med Hensyn til den mundtlige Forhand-
 ling finde Reglerne i §§ 386—388, jfr. §
 399, Anvendelse med de af Loven eller For-
 holdets Natur følgende Bepættelser.

Naar Forhandlingerne ere endte, beslut-
 ter Retten ved Kjendelse, om Andragendet
 kan tages til Følge. I bekræftende Hold op-
 høder Retten den affagte Dom, eller naar
 tvende uforenelige Domme foreligge, om for-
 nødent begge Dommene, og beslutter, at ny
 Hovedforhandling skal finde Sted, forsaavidt
 den ikke i Medfør af § 433 strax affiger ny
 Dom.

§ 433.

Ny Dom affiges strax:

1) naar Retten i Overensstemmelse med
 Anklageren finder en Domsfældts Andragende
 om Gjenoptagelse af Sagen, hvorved til-
 sigtes Frifindelse eller Anvendelse af en mildere
 Straffebestemmelse, begrundet, og Anklage-
 ren derhos strafalder sin Anklage, henholds-
 vis ganske eller delvis,

2) naar der alene foreligger Andragende
 om Gjenoptagelse af Sagen med Hensyn til
 Straffens Bølg indenfor de lovbestedte Græn-
 ser, og et saadant Andragende findes begrundet.

Saafattes ved den nye Dom andre
 Virkninger end Frifindelse, bør der være
 givet Parterne Lejlighed til forinden at udtale
 sig om disse.

§ 434.

Ny Hovedforhandling finder ordentligvis
 Sted ved den Ret, som tidligere i første

Instantis har paadomt Sagen. Er toende uforenelige Domme ophævede, sker den nye Forhandling af begge Sagerne efter Højesterets Bestemmelse ved en tredje Ret af samme Art. Er der i en i første Instantis af Underretten paadomt Sag nu Spørgsmaal om Anvendelse af en strengere Straffebestemmelse, som udelukker Paadømmelse ved Underretten, finder den nye Forhandling Sted ved Landretten. Om Rævninger skulle deltage ved den nye Hovedforhandling, afgjøres efter de almindelige Regler.

I de Tilfælde, hvor Beslutningen om Sagens Genoptagelse er taget af en anden Ret end den, ved hvilken den nye Forhandling skal finde Sted, blive Sagens Aktstykker og Udskrift af den affagte Kjendelse at tilstille denne.

§ 435.

Hovedforhandlingen finder Sted paa Grundlag af det tidligere Anklageskrift, forsaavidt Anklagerens Andragende om Sagens Genoptagelse ikke hviler paa en Grund, som gjør et nyt Anklageskrift nødvendigt.

Retten fastsætter en Frist, inden hvilken Anklageren har at indlevere sin Bevisfortegnelse og efter Omstændighederne sit nye Anklageskrift. Udlades dette af den Anklager, paa hvis Andragende Sagens nye Foretagelse er bevilget, uden at Fristforlængelse har fundet Sted, betragtes denne som frafalden, og Retten sætter ved Kjendelse den ophævede Dom atter i Kraft; er Sagens nye Forhandling derimod bevilget paa Andragende af den Domsældte, ansees Anklagen, saavidt Andragendet rækker, for frafalden, og Retten affigter Dom overensstemmende hermed.

§ 436.

Ved Sagens nye Forhandling finde iøvrigt de om Domsagers Behandling i første Instantis givne Regler Anvendelse med de af Forholdets Natur flydende Bepælsler og følgende nærmere Bestemmelser:

1) De i fjerde Afsnit Kap. I givne Regler for Afgjørelsen af, om Anklagen skal henvises til Hovedforhandling og særlig Reglerne i § 254 Nr. 1 og 2 blive som en Følge af Forholdets Natur uden Anvendelse.

2) Opstaaer der i de Tilfælde, hvor Beslutningen om Sagens Gjenoptagelse er tagen af en højere Ret end den, for hvilken den forhandles, Spørgsmaal om væsentlige Forandringer i Anklagen, som ligge udenfor Forudsætningerne for Kjendelsen om Sagens Gjenoptagelse, eller om Anvendelse af § 270, maa Sagen, hvis Retten ikke finder Grund til at forkaste Begjæringen, paany forebringes for den paaagjældende højere Ret til Afhjælpelse overensstemmende med foranstaaende Regler.

3) Reglerne i § 298 Nr. 3 og 4 omfatte ogsaa Tilfælde til Retsbogen under Sagens tidligere Forhandling.

4) Et Sagens Gjenoptagelse bevilget paa Andragende af en Domsfældt, men denne undtager sig Forsøgning, og Sagen ikke i Medfør af § 200 kan paafendes i den Sigtede's Fraværelse, sætter Retten ved Kjendelse den ophævede Dom i Kraft paany; hvis Gjenoptagelsen Skides Andragende af Anklageren, beror det i saadant Fald paa denne, om Sagen skal udsettes, eller om Dommen atter skal sættes i Kraft.

5) Finder ny Forhandling Sted alene ifølge Andragende af en Domsfældt, og Sagen atter falder ud imod ham, sættes den ophævede Dom atter i Kraft, uden at der kan idømmes en strengere Straf end den, som er fastsat ved denne. Findes den Sigtede i andre Tilfælde Skyldig til strengere Straf end den tidligere idømte, bliver det, naar denne ganske eller delvis er udskaadet, at tage Hensyn hertil ved Straffens Fastsættelse. Et for den Sigtede gunstigere Resultat kan antages, selv om Gjenoptagelsen alene er sket ifølge Anklagerens Andragende.

§ 437.

Med Kjendelser af Landsretten, hvorved Sagens Gjenoptagelse nægtes, kan inden en Frist af 3 Dage Besværing til Højesteret finde Sted; skulde Sagens nye Forhandling finde Sted ved Underretten, kan Besværing dog kun finde Sted, naar Højesteret undtagelsesvis tilføder det (§ 108).

Med den Dom, der som Folge af Sagens Gjenoptagelse offentliggøres efter eller uden ny

Hovedforhandling, staa de almindelige Rettsmidler mod Domme Parterne aabne.

Indgives Andragende om Sagens Gjenoptagelse af en Domfældt, kan Retten, som skal tage Beslutning om samme, bestemme, at den tidligere Doms Fuldbyrdelse skal udsættes eller standse. Tages den Domfældtes Andragende om Gjenoptagelse til Følge, bliver Fuldbyrdelsen af den ophævede Dom altid at udsætte eller standse.

§ 438.

Er der i Henhold til § 200 overgaaet en udebleven Sigtet Straffedom, mod hvilken Paaante er udelukket, eller er en af den Sigtede idetfat Paaante eller hans Andragende om Sagens Gjenoptagelse paa Grund af hans Udeblivelse betragtet som fravalde, men den Sigtede ved ham utilregnelige Omstændigheder er bleven forhindret i at fremsætte sin Begjæring eller at møde samt fra betimelig at gjøre Anmeldelse herom, og oplyses Saadant senest inden 3 Dage efter Hindringens Dphør, har Retten, som har kjendt i Sagen, eller for hvilken Paaanten, Andragendet eller Sagen skulde have været forhandlet, paa hans Begjæring at tilstaa Oprensning mod de i Lovens foreskrevne Virkninger af Fritsforømmelsen eller Udeblivelsen.

§ 439.

Er paa Grund af Anklagerens Forsømmelse med at foretage ham paabudne Handlinger en af ham begyndt Forfølgning eller et af ham anvendt Rettsmiddel bleven anset som fravalde, men Forsømmelsen skyldes ham utilregnelige Omstændigheder, som det heller ikke har været ham muligt betimelig at bringe til Rettens Kundskab, og Saadant oplyses senest inden 3 Dage efter Hindringens Dphør, har Retten, ved hvilken hin Handling skulde være foretagen, paa Begjæring at tilstaa Oprensning mod de i Lovens foreskrevne Virkninger af Forsømmelsen.

Ved de i denne og den foregaaende Paragraph omhandlede Beslutninger finder § 108 Anvendelse.

Syvende Afsnit.

Om Behandlingen af Sager, der ikke forfølges af Statsanklageren eller Politiet.

Kapitel I.

Om Sager, der paatales i Henhold til § 38 eller § 40.

§ 440.

Naar Noget i Henhold til § 38 eller § 40 tager Paatalen af en Sag i sin Haand, blive med de af Forholdets Natur følgende Bemyndelser samt de i §§ 441 og 442 foretagne nærmere Bestemmelser Reglerne i tredje til sjette Afsnit om Indbringelse for Retten og videre Behandling af Sager, der paatales af Statsanklageren eller Politimesteren, samt om Retsmidlerne at følge. De særegne Regler om Sager, der forfølges af Politimesteren, komme til Anvendelse, naar Sagens offentlige Paatale vilde tilfalde denne.

Foretagelse af Retshandlinger, førend Sagen anhangiggjøres, kan finde Sted ifølge Andragende af den Paagjældende, naar Omstændighederne ikke tilstede Dyrkelse, under Sagttagelse af Reglerne i tredje Afsnit Kap. I.

§ 441.

Følgende særegne Forfkrifter blive at iagttage:

1) Naar Paataleretten grundes paa § 40 1ste Stykke, skal det paagjældende Andragende til Retten eller Anklagen ledsages af Dplysning om, at Statsanklageren eller Politimesteren har nægtet at paatale, og at Sjenspart af Andragendet eller af Anklagen er meddeelt denne; i modsat Fald afvises Andragendet eller Anklagen i Embeds Medfør. Under Hovedforhandlingen kan Afvisning, fordi den Børgning, som betinger Paataleretten, ikke har fundet Sted, kun ske, naar Statsanklageren eller Politimesteren fremsætter Indsigelse, for Anklagekriftets Dplysning, eller i Røvningsager førend Kodtrækning